

वा० रा०

॥११६॥

॥२॥ कार्यविषयं वृत्तांतं ॥ ३ ॥ कथं वृत्तः कीदृश्यापारः ॥ ४ ॥ ५ ॥ चितनीयनिश्चयमेवाह ॥ यश्चेति ॥ रक्षितव्यं रामसन्निधौ गोपनीयं ॥ अवक्तव्यमिति यावत् ॥ अवक्तव्यं च यत्तच्चितयिष्यामोस्तत्पृष्ठं सर्वमात्मवान्भवान्व्याकरोतु ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विघ्नरूपमिवेत्युक्तं तदेवाह ॥ कांचनमिति ॥ पश्यामि दृष्टमित्यर्थः ॥ तदा

सु० कां०

प्रीतिमत्सूपविष्टेषुवानरेषु महात्मसु ॥ तंततः प्रतिसंहृष्टः प्रीतियुक्तं महाकर्पिं ॥ २ ॥ जांबवान्कार्यवृत्तांतमपृच्छदनिलात्मजं ॥ कथं दृष्ट्वा
त्वया देवी कथं वा तत्र वर्तते ॥ ३ ॥ तस्यांचापि कथं वृत्तः क्रूरकर्मादशाननः ॥ तत्त्वतः सर्वमेतन्नः प्रब्रूहित्वं महाकपे ॥ ४ ॥ संमार्गिता कथं
देवी किंच सा प्रत्यभाषत ॥ श्रुतार्थांश्चितयिष्यामोभूयः कार्यविनिश्चयं ॥ ५ ॥ यश्चार्थस्तत्र वक्तव्यो गतेरस्माभिरात्मवान् ॥ रक्षितव्यं च
यत्तत्र तद्भवान्व्याकरोतु नः ॥ ६ ॥ सनियुक्तस्ततस्तेन संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ नमस्यन् शिरसा देव्यै सीतायै प्रत्यभाषत ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षमेव भवतां
महेंद्राग्रात्स्वमाप्नुतः ॥ उदधेर्दक्षिणं पारं कांसमाणः समाहितः ॥ ८ ॥ गच्छतश्च हि मेघोरं विघ्नरूपमिवाभवत् ॥ कांचनं शिखरं दिव्यं प
श्यामि सुमनोहरं ॥ ९ ॥ स्थितं पंथानमावृत्य मेने विघ्नं च तं नगं ॥ उपसंगम्य तं दिव्यं कांचनं नगमुत्तमं ॥ १० ॥ कृता मे मनसा बुद्धिर्भेत
व्यायं मयेति च ॥ प्रहतस्य मया तस्य लांगूलेन महागिरेः ॥ ११ ॥ शिखरं सूर्यसंकाशं व्यशीर्यत सहस्रधा ॥ व्यवसायं च तं बुध्वासहोवा
च महागिरिः ॥ १२ ॥ पुत्रेति मधुरां वाणीं मनः प्रल्हादयन्निव ॥ पितृव्यं चापि मां विद्धि सखायं मातरि श्वनः ॥ १३ ॥ मैनाकमिति विख्या
तं निवसंतं महोदधौ ॥ पक्षवंतः पुरा तत्र बभूवुः पर्वतोत्तमाः ॥ १४ ॥ छंदतः पृथिवीं चैरुर्बाधमानाः समंततः ॥ श्रुत्वानगानां चरितं महेंद्रः पाक
शासनः ॥ १५ ॥ वज्रेण भगवान्पक्षौ चिच्छेदेषां सहस्रशः ॥ अहंतुमोचितस्तस्मात्तव पित्रा महात्मना ॥ १६ ॥

॥ १ ॥ मेने लिङुत्तमपुरुषैकवचनं ॥ उपसंगम्य प्राप्य ॥ १० ॥ ११ ॥ व्यवसायं स्वभेदनरूपं ॥ १२ ॥ १३ ॥ छंदतः स्वेच्छयेत्यर्थः ॥ चरितं प्रजाबाधनरूपं ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥११६॥